

“Ens anima, ens ensenya, ens guia”

“Iesus Christus, perfectus Deus, perfectus Homo” —Jesucrist, perfecte Déu i perfecte Home. Són molts els cristians que segueixen Crist, bocabadats davant la seva divinitat, però que l'obliden com a Home..., i fracassen en l'exercici de les virtuts sobrenaturals —malgrat tota aquesta baluerna externa de pietat—, perquè no fan res per adquirir les virtuts humanes. (Solc, 652)

Enamora't de la Humanitat
Santíssima de Jesucrist. -¿No t'alegra
que hagi volgut ser com nosaltres?
Agraeix a Jesús aquesta bondat a
desdir! (Forja, 547)

Gràcies, Jesús meu!, perquè has
volgut fer-te perfecte Home, amb un
Cor amant i amabilíssim, que estima
fins a la mort i pateix; que s'omple de
goig i de dolor; que s'entusiasma amb
els camins dels homes, i ens mostra
el que duu al Cel; que se subjecta
heroicament al deure, i es condueix
per la misericòrdia; que vetlla pels
pobres i pels rics; que té cura dels
pecadors i dels justos... —¡Gràcies,
Jesús meu, i dóna'ns un cor a mida
del Teu! (Solc, 813)

És en això que es concreta la
veritable devoció al Cor de Jesús: a

conèixer Déu i conèixer-nos
nosaltres mateixos, i a mirar Jesús i
acudir a Ell, que ens anima, ens
ensenya, ens guia. No cap en aquesta
devoció més superficialitat que la de
l'home que, no essent íntegrament
humà, no encerta a percebre la
realitat de Déu encarnat.

Jesús a la Creu, amb el cor traspasat
d'Amor pels homes, és una resposta
eloqüent -els mots hi sobren- a la
pregunta pel valor de les coses i de
les persones. (És Crist que passa, nn.
164-165)